

[L. D. Rasmussen.]

dette Forhold, vil man finde en jævnt stigende Linie med en Del Udsving.

I Skatteaaret 1904—05 var der 373 727 Skatteydere med en samlet Indtægt af ca. 642 Mill. Kr.; men Antallet af disse Skatteydere i de forskellige Indtægtsgrupper var meget ulige. I Gruppen 800 til 2 000 Kr. fandtes ikke færre end 250 136 Skatteydere; i Gruppen fra 2 000 til 3 000 Kr.'s Indtægt var Antallet 32 719, medens Gruppen, der omfatter Indtægter paa 3 000 til 200 000 Kr. og derover, udgjorde 31 391 og altsaa var den mindste Gruppe.

I 1928—29 var der 1 125 000 Skatteydere med en samlet Indtægt af 2 925 Mill. Kr. Men da var Antallet af Skatteydere med en Indtægt af 800—2 000 Kr. steget til 613 761, altsaa godt og vel fordoblet i Sammenligning med Aaret 1904—05; Antallet af Indtægter paa 2 000 til 3 000 Kr. var steget til 226 644 eller ca. syv Gange flere end i 1904—05; og i Gruppen fra 3 000 til 200 000 Kr. og derover er Skatteyderens Antal steget til 285 338 eller ca. ni Gange saa mange, som der var i 1904—05. Om Helheden gælder det, at der er blevet ca. tre Gange saa mange Skatteydere, som der var i 1904—05; og disse har en ca. fire en halv Gange saa høj samlet Indtægt.

Men denne stigende Linie har visse Svingninger af økonomisk urovækkende Karakter. Den første unormale Svingning viser sig i Aaret 1919—20, sammenlignet med de foregaaende Aar. Der var her nemlig en Stigning i Indtægterne paa 529 Mill. Kr. Der fortsattes i 1920—21 med en Stigning paa 913 Mill. Kr.; og i 1921—22, hvor den samlede Indtægt var paa sit højeste, nemlig paa 4 Milliarder, med 645 Mill. Kr.

Derefter kommer i 1922—23 og 1923—24 Faldet henholdsvis med 525 og 380 Mill. Kr. I 1924—25 og 1925—26 findes en Stigning paa 183 og 275 Mill. Kr., hvorefter den sidste Nedgang indtræder i 1926—27 med 51 Mill., 1927—28 med 385 Mill. og endelig i 1928—29 med 182 Mill. Kr.

Hvis man undersøger, om disse Nedgange har slugt Stigningerne og de Fordele, som disse Stigninger skabte, bliver Svaret et Nej. Stigningerne er i alt ca. 1 Milliard større end Nedgangene, og naar man ser Stigningen fra 1918—19 til 1928—29, viser denne sig at være fra ca. 1 900 Mill. Kr. til ca. 2 900 Mill. Kr., altsaa de samme ca. 1 000 Mill. Kr., som Stigningen er større end Nedgangen.

Denne Stigning vilde svare til et aarligt Gennemsnit paa ca. 100 Mill. Kr., og dette maa vel kunne betragtes som nogenlunde

normalt. I hvert Fald i Tiden fra 1904—05 til 1917—18 var den gennemsnitlige aarlige Stigning af Indtægterne ca. 86 Mill. Kr.

Altsaa, rent indtægtsmæssigt bedømt er der for saa vidt ingen Forstyrrelse i Linien. Der er den jævne, normalt stigende Linie lige fra 1904—05 til 1928—29, men med de Udsving og højst forstyrrende Udsving, jeg har nævnt. Men jeg er naturligvis klar over, at disse Svingninger, denne stærke Stigning i Indtægten gennem de 3 Aar 1919—20 til 1921—22, har fremkaldt adskillige Forstyrrelser.

Det var Guldfloeden, der kom, og mange mente, at saadan vilde det fortsætte, og paa dette Grundlag handlede, spekulerede og manøvrerede de forskellige Ejere af Jord, Huse og Produktionsvirksomheder, overvurderede og overkapitaliserede med egne Interesser for Øje uden Hensyn til det fælles Samfund og dets Interesser og uden Hensyn til, om der eventuelt skulde komme en Nedgangstid.

Hovedaarsagen til disse Svingninger og til Misèren var den lave Krone og den fuldstændig planløse Import, og den da-siddende Regering vilde intet foretage sig for at standse Kronesvingningerne, men lod det hele skøtte sig selv. Ja, der var endog et af Ministeriets Medlemmer, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, der skrev om den lave Krone som vor gode Ven: I Øjeblikket fik vi et stærkt forøget Antal lave Kroner for vore Eksportartikler, men jo højere Indtægterne selv af lave Kroner steg, des højere blev ogsaa Gælden i lave Kroner paa de Ejendomme, der skiftede Ejere, og deraf var der et betydeligt Antal, og den derved skabte Gældskrisens Virkninger er ikke ophørt endnu.

Heldigvis fik det ærede Medlem Øjnene op for, at hans Opfattelse af den lave Krone som Danmarks gode Ven var ganske forkert. Det ærede Medlem har selv erkendt det, vistnok ikke i Ord, men derimod i Handling. Han støttede nemlig den socialdemokratiske Regering i dennes Bestræbelser for at stabilisere Kronen, og dette vilde det ærede Medlem ganske afgjort ikke have gjort, hvis han fremdeles havde anset den lave Krone for vor gode Ven. Men Ulykkerne som Følge af Usikkerheden i vor Krones Stilling var sket, og det er disse Ulykker, vi endnu maa slaas med, men som synes at være mildnet, i alt Fald i nogen Grad.

Denne Stigning og Svingning og den lave Krone gav sig Udslag i en overordentlig stærk Opgang i Prioritetsgælden. Opgivelserne om tinglyste og slettede Prioriteter i faste Ejendomme paa Land og i By viser,